

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212218683
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Břoušková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1212218683.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Břouškovej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Marty Šašinkovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zast. Advocate, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnej: Ľ.J. B., A.. XX.XX.XXXX, W. D. XXX/XX, XXX XX T. Š., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, IČO: 37 929 810, o vymoženie uloženej povinnosti na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 0Er/1694/2012-33 zo dňa 21.06.2016, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave, rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 0Er/1694/2012-33 zo dňa 21.06.2016 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil exekúciu vedenú na Okresom súde Bratislava II pod sp.zn. 0Er/1694/2012 u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. pod sp.zn. Ex 8159/12 a oprávnenému a povinnému náhradu trov konania nepriznal. Súd tak rozhodol odvolávajúc sa na ust. § 243f ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. a na ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku ako aj na ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Svoje rozhodnutie exekučný súd odôvodnil tým, že dňa 18.12.2009 oprávnený ako veriteľ uzavrel s povinným ako dlžníkom Zmluvu o úvere. Súd po preštudovaní súdneho spisu, kópie zmenky a Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 24.03.2011 sp.zn. SR 01120/11, ktorý je v predmetnej veci exekučným titulom mal za preukázané, že žalobca - oprávnený a žalovaný - povinný zabezpečili svoj záväzok, Zmluvu o úvere, zmenkou vystavenou dňa 18.12.2009, kde žalovaný - povinný vystupuje ako vystaviteľ a žalobca - oprávnený ako remitent. Po preštudovaní uvedených dokumentov súd dospel k záveru, že povinný ako dlžník mal v čase uzavretia Zmluvy o úvere a v čase vystavenia zmenky postavenie spotrebiteľa. Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že oprávnený ako veriteľ pri vyplnení zmenky porušil ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky, nakoľko zmenková suma 1.562,57 Eur presahuje 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Súd mal za preukázané, že povinnému bol poskytnutý úver vo výške 1.000,- Eur z čoho 30% je 300,- Eur. Zmenka teda mohla byť vystavená len na sumu zodpovedajúcu zákonnému limitu, vystavená však bola na sumu 1.562,57 Eur. Vzhľadom na uvedené súd zastáva názor, že takáto zmenka je v priamom rozpore so zákonom a predstavuje absolútne neplatný právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

2. Súd zdôraznil, že v zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 18.12.2009 v článku 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nazvaný Dohoda o vyplnení zmenky sa stanovuje, že na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystaví vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenovej

sumy. Ručiteľ je z takejto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípade uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. V zmysle uvedeného článku, zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

3. Dohoda o vyplňovacom práve zmenky bola uvedená vo Všeobecných úverových podmienkach, teda vo formulári spracovanom právnym predchodcom žalobcu, pričom tieto podmienky žalovaná nemala možnosť ovplyvniť. Nepochybne teda táto podmienka podľa názoru súdu prvej inštancie nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa práve pre nezohľadnenie práva spotrebiteľa a umožnenie vymáhať plnenia, ktoré sú v rozpore so zákonom, či už pre spomínanú neplatnosť dohody o zmenkovom úroku alebo pre chýbajúce obligatórne náležitosti zmluvy. Ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve blankozmenky, neplatná je aj samotná zmenka. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na názor NS SR uvedený v rozhodnutí 4Obo/161/2007 zo dňa 06.05.2008.

4. Súd prvej inštancie poukázal tiež na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa zo dňa 20.10.2015 v zmysle ktorého: Pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky, ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok alebo nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto excès dosahuje.

5. Na základe uvedených skutočností mal súd za preukázané, že zmenka titulom ktorej žalobca uplatňuje žalovanú sumu je neplatná, nakoľko bola vystavená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1968 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky. Ďalej mal súd za preukázané, že zmluva o úvere uzavretá medzi povinným ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom dňa 18.12.2009 nemá obligatórne náležitosti uvedené v ust. § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ustálil, že článok 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, čo má za následok neplatnosť dohody o vyplnení zmenky a neplatnosť samotnej zmenky. Z vyššie uvedených dôvodov s poukazom na ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku súd konanie zatavil. O trovách konania oprávneného a povinného bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

6. Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote podal odvolanie oprávnený. Uviedol, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. b) OSP, v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP. Zdôraznil, že oprávnený postavenie povinného ako spotrebiteľa odmieta. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že dňa 18.12.2009 uzavrel s povinným zmluvu o úvere č. 102300252, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver pre účely zamestnania. Poukázal v tejto súvislosti na zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., neskôr č. 129/2010 Z.z., ktorý neustanovuje, že žiadateľ o úver v čase poskytnutia úveru na podnikanie, zamestnanie alebo povolanie, má byť podnikateľom alebo má byť zamestnaný. Preto pre právnu kvalifikáciu povahy poskytnutého úveru je úplne postačujúci prejav vôle uvedený v zmluve. Mal za to, že predmetnú zmluvu nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V prípade postavenia oprávneného treba akceptovať jeho dobrú vieru s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Zdôraznil, že ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá

strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. V zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Oprávnený uviedol, že povinný v zmluve o úvere vyslovenie prehlásil a svoje prehlásenie potvrdil osobitne svojim podpisom, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania. Ďalej oprávnený poukázal na skutočnosť, že v prípade, ak by súd aj napriek uvedenému považoval vzťah medzi oprávneným a povinným za spotrebiteľský, v konaní, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, na ust. § 17 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch nebolo možné prihliadnuť, z dôvodu zákazu zabezpečiť splnenie dlhu zo spotrebiteľského úveru zmenkou, ktorá bola ustanovená v § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách od 01.01.2011 do 30.04.2014 a jedinou sankciou za jej porušenie bola zodpovednosť veriteľa za škodu vzniknutú porušením nemožnosti zabezpečiť splnenie dlhu zo spotrebiteľského úveru zmenkou veriteľom. Preto zákonodarca riešil túto situáciu zodpovednosťou veriteľa z takéhoto zmenového uplatnenia voči dlžníkovi za škodu, ktorú mu takto spôsobí. Dlžník preto voči veriteľovi má námietku nároku na náhradu škody, ak mu v dôsledku zabezpečenia dlhu zo spotrebiteľského úveru bola spôsobená škoda veriteľom za podmienky, že vznik škody preukáže. Rozhodca v konaní o vydanie exekučného titulu preto nemohol prihliadnuť na nemožnosť zabezpečenia splnenia dlhu zo spotrebiteľského úveru zmenkou, pretože dlžník ani netvrdil vznik škody ani ho nepreukazoval. Ostatne konštatoval, že zákaz zmenky nemôže spôsobiť jej nevykonateľnosť, nakoľko zmenka je cenný papier a jej vznik aj keď je zakázaný nemožno poprieť. Prihliadať na to, že jej vznik je zakázaný, voči zmenke samotnej, nie je možné. Iba zmenkový dlžník, ktorý takúto zmenku vystavil, má právo na náhradu škody voči veriteľovi, ktorý mu použitím takejto zmenky spôsobil škodu.

7. Povinný sa k odvolaniu oprávneného, ktoré mu bolo doručené nevyjadril.

8. Odvolanie je podané v zákonnej lehote proti rozhodnutiu sudcu o zastavení exekúcie, voči ktorému rozhodnutiu exekučný poriadok odvolanie pripúšťa (§ 58 ods. 5 Exekučného poriadku). Podaním odvolania uplatneného za účinnosti CSP boli splnené podmienky funkčnej príslušnosti odvolacieho súdu konať, rozhodovať o zastavení exekúcie v inštančnom postupe.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 470 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsudkom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vecne správne.

10. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že svojim návrhom na vykonanie exekúcie sa oprávnený domáha uskutočnenia exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, ktorý, bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému istinu vo výške 1.562,57 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 1.562,57 Eur od 26.09.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 1.562,57 Eur od 15.11.2010 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 375,31 Eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrhom zamietol. Teda niet sporu o tom, že v predmetnej veci ide o exekučný titul predpokladaný v § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku - vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

11. Z obsahu výroku a tiež z odôvodnenia tohto rozsudku je zrejmé, že uloženej povinnosti majúcej charakter peňažného plnenia sa zmenkovoprávny charakter vzťahu týka bez ďalšieho výlučne len zmenkového úroku vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy 1.562,57 Eur od 26.09.2010 do zaplataenia a zákonného zmenkového úroku 6% ročne z dlžnej sumy 1.562,57 Eur od 15.11.2010 do zaplataenia. V ostatnej časti zmenka plnila len zabezpečovaciu funkciu. Samotný exekučný titul - rozhodcovský rozsudok sa zásadne opiera o zmluvu o úvere a nie o vystavenú zmenku. Z rozhodnutia exekučného súdu ani z obsahu spisu sa nedá zistiť, prečo za zmenkovo-právny vzťah prvoinštančný súd považoval celé plnenie vyplývajúce z exekučného titulu. Ide o plnenie, ktorého časti sú vo výroku exekučného titulu jasne diferencované, preto peňažné plnenie je zásadne deliteľné a teda neexistuje prekážka pre ktorú prvoinštančný súd nemohol osobitne hodnotiť istinu úveru spolu so zákonným úrokom a osobitne úrok zmenkový. Navyše súd prvej inštancie uznesením vydaným pod č.k. 0Er/1694/2012-11 exekučné konanie v časti o vymoženie zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 1.562,57 Eur od 26.09.2010 do zaplataenia, ktorý prevyšuje zmenkový úrok 9% ročne z dlžnej sumy 1.562,57 eur od 26.09.2010 do zaplataenia zastavil.

12. Exekučný súd v predmetnej veci zabudol na ozrejenie svojich úvah, ktoré ho viedli k hodnoteniu záväzkov vzťahu veriteľa a dlžníka ako spotrebiteľského vzťahu, resp. sa vôbec nezaoberal tým, či dlžníkovi ako povinnému svedčí rozšírený rozsah ochranných inštitútov náležiacich výlučne spotrebiteľovi v zmysle ustanovení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ZoSÚ), účinných v čase uzatvorenia zmluvy účastníkov dňa 18.12.2009.

13. V predmetnej úverovej zmluve dlžník prehlásil, že poskytnuté mu finančné prostriedky použije na výkon zamestnania, čo exekučný súd prehliadol a čo reálne znamená, že aplikáciou ochranných inštitútov predpokladaných v zákone o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov výlučne priamo § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov účinnou v čase uzavretia úverovej zmluvy.

14. Exekučný súd je v spotrebiteľských veciach v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení prijatom novelou zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 438/2015 Z.z. síce povinný podrobiť exekučný titul, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, prieskumu jeho súladu so zákonom z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu s dobrými mravmi alebo so zákonom, avšak pri tomto prieskume musí akceptovať limity vyplývajúce z právnej úpravy danej osobitnými zákonmi, ktorými je treba rozumieť zákon č. 258/2001 Z.z. a následne zákon č. 129/2010 Z.z. vymedzujúci pojem spotrebiteľského úveru a s týmto úverom spojené obmedzenia použiteľnosti zmenky.

15. Podľa § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania a povolania alebo podnikania.

16. Odvolací súd vzhľadom na citované ustanovenie zákona poukazuje na potrebu dôsledného rozlišovania medzi spotrebiteľským vzťahom, ktorým sa rozumie zmluvný vzťah uzatváraný medzi dodávateľom a fyzickou osobou, nepodnikateľom a spotrebiteľským úverom vymedzeným v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý je len časťou celkovej množiny spotrebiteľských vzťahov.

17. Vzhľadom na uvedené osobitosti právnej úpravy odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie zmluvu o úvere uzavretú medzi účastníkmi dňa 18.12.2009 síce správne vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, avšak pre účelovosť úveru poskytnutého povinnému na jej posúdenie nemožno aplikovať ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

18. Ako odvolací súd už uviedol niet sporu o tom, že zmluvné vzťahy uzatvárané medzi dodávateľom a fyzickou osobou - nepodnikateľom spĺňajú požiadavku spotrebiteľského vzťahu. Pokiaľ je ale predmetom tohto vzťahu účelovo poskytnutý úver, v prejednávanej veci úver na účely zamestnania a túto účelovosť žiadny z účastníkov vzťahu nespochybnil, potom vzhľadom na § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch nejde o spotrebiteľský úver a na tieto zmluvné vzťahy nemožno citovaný právny predpis aplikovať. Úvery poskytnuté na účel zamestnania, povolania, podnikania nemajú povahu spotrebiteľského úveru upraveného zákonom č. 129/2010 (predtým zákonom č. 258/2001 Z.z.) a ochrana spotrebiteľa sa na tieto úvery nevzťahuje. Aplikácia zákona o spotrebiteľských úveroch preto v prejednávanej veci nie je možná.

19. So zreteľom na uvedené sa odvolací súd osobitne zameril na otázku, či nedostatočne skutkovým zistením majúcim za následok zaujatie predčasného právneho záveru nebola súdom prvej inštancie odňatá oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP). Za znemožnenie uskutočňovania strane patriace procesné práva, v zmysle uvedeného ustanovenia, sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu civilný sporový poriadok priznáva, za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

20. Predmetnému dôvodu odvolania sú vlastné tri pojmové znaky:

1. znemožnenie uskutočnenia procesných práv pred súdom

2. to, že k znemožneniu uskutočnenia účastníkov patriacich práv došlo v dôsledku postupu súdu a

3. znemožňovanie uskutočňovania procesných práv sa deje voči účastníkovi konania.

Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem znemožňovanie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva nešpecifikuje, pod týmto pojmom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom, resp. Exekučným poriadkom, na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

21. O vadu, ktorá je z hľadiska § 389 ods. 1 písm. b) CSP významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane/účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takýto prípad v prejednávanej veci ide z dôvodu, že odvolateľ oprávnene vo svojom odvolaní vytýka, že uznesenie exekučného súdu je zmatečné.

22. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanovených postupov svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Z ustanovenia článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala, bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR vyplýva, že tak základné právo podľa článku 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontraintuitivnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (napr. II US 383/06).

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ustanovené právne princípy (napr. II. US 85/06).

23. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a k tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, alebo aj povinnosťami, ktoré z tohto ustanovenia vyplývajú .

24. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá EP, ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

25. Podľa § 9a ods. 1 - 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ak to povaha veci nevyklučuje v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

26. Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustenie zmeškania lehoty prostriedkov procesného útoku, prostriedkov procesnej obrany, koncentracii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú.

Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie.

Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

27. Podľa § 9b ods. 4,5 Exekučného poriadku, v citovanom znení v konaní podľa tohto zákona môže súd výnimočne vykonať dôkazy, ktoré účastníci nenavrhlí, ak je to nevyhnutne potrebné na zistenie skutkového stavu veci.

V konaní podľa tohto zákona rozhoduje súd uznesením.

28. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenia primerané ustanovenia o rozsudku.

29. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ak sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonali, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil, prečo nevykonali ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec správne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

30. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno nahradiť konaním pred odvolacím súdom.

31. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (H. C. Q. z 09.12.1994, séria A, XXX - A, S.12, § 29; M. W., C. Q. z 09.12.1994, séria A, č-303 - B; L. T. C. L. z 29.05.1997; M. C. C. z 19.02.1998).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze III. US 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (IV. US 115/03).

32. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že i odôvodnenie uznesenia exekučného súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Exekučný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy uznesenia (§ 220 ods. 2, 3 v spojení s § 234 ods. 2 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných uznesení, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak k otázke zisťovania skutkového stavu veci ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia uznesenia predovšetkým je preukázať správnosť uznesenia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné. Tieto požiadavky napadnuté uznesenie exekučného súdu nespĺňa.

33. So zreteľom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia prvoinštančného súdu je nepreskúmateľné a zmaťochné. To malo za následok porušenie práva odvolateľa na spravodlivé súdne konanie a odňatie možnosti odvolateľa konať pred súdom. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie.

34. Úlohou súdu prvej inštancie bude vysporiadať sa s výhradami odvolacieho súdu. Ak napriek uvedeným výhradám bude mať exekučný súd v rámci ním vykonaných dôkazov za preukázané, že v tomto štádiu konania, zohľadniac svoje právoplatné uznesenie 0Er/1694/2012-11 zo dňa 23.08.2012, existuje priestor pre použitie ochranných inštitútov spotrebiteľského práva, tieto svoje úvahy riadne zdôvodní. Inak bude jeho úlohou vo veci núteného výkonu exekučného titulu pokračovať.

35. Keďže odvolací súd rozhodnutie exekučného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov i odvolacieho konania súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 ods. 3 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).